

Jacek Błaszczyk

Ner, gm. Warkowice, woj. sieradzkie,
St. nr 2, AZP 62-47/41

Informator Archeologiczny : badania 24, 48-49

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Lublin — Jakubowice Muro-
wane ul. Piłszczyńska 14
AZP 77-82/61**

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
Katedra Archeologii w Lublinie

Badania prowadziła mgr Urszula Kurzątkowska. Finansował WKZ w Lublinie. Czwarty sezon badań. Osada z wczesnej epoki żelaza. Osada wczesnośredniowieczna.

W odległości ok. 40 metrów w kierunku północno-wschodnim od cmentarzyska z wczesnej epoki żelaza odkryto trzy niewielkie obiekty o charakterze osadowym, zawierające po kilka fragmentów naczyń, które typologicznie nawiązują do materiału z grobów.

Zbadano także trzy jamy zawierające materiał wczesnośredniowieczny. Na podstawie analizy typologicznej ceramiki datujemy je na X-XIII wiek.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UMCS w Lublinie.

Badania będą kontynuowane.

■ Mąkolice, gm. Wola Krzysztoporska woj. piotrkowskie St. 3 patrz okres halsztacki

**Młodzikowo, gm. Krzykosy
woj. poznańskie St. 21 AZP
58-34/32**

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Elżbieta A. Świerkowska. Finansowało Muzeum Archeologiczne. Trzeci sezon badań. Osada ludności kultury przeworskiej.

Kierując się planem zawartości P_2O_5 na obszarze stanowiska wytyczono w części zachodniej — zalesionej osiem wykopów sondażowych o łącznej powierzchni ok. 200 m². Wielowarstwowy układ pozostałości osadnictwa stwierdzony we wschodniej części osady generalnie koresponduje ze zróżnicowaną warstwą kulturową części zachodniej. Treść poszczególnych warstw zawiera wiele elementów podobnych. Pewne różnice wynikają prawdopodobnie z funkcji danej części osady w określonym czasie. Ogółem podczas trzeciego sezonu odsłonięto trzy budowle mieszkalne (nazemne i półziemiankowe) oraz towarzyszące im jamy o charakterze gospodarczym i odpadowym. Wyniki dotychczasowych badań potwierdziły funkcjonowanie rozległej osady. Ustalenie ram chronologicznych można dokonać jedynie w oparciu o ceramikę. W świetle pobieżnej analizy początki tej osady należałoby widzieć w okresie lateńskim, za najwcześniejsze można uznać materiały o cechach najogólniej mówiąc kultury pomorsko-kłoszowej występującej w zespołach z ułamkami naczyń zapowiadających w sensie morfologicznym cechy charakterystyczne dla wczesnych faz kultury przeworskiej (w tej sytuacji otwartym problemem pozostaje kwestia właściwej interpretacji opisanego stanu rzeczy). W świetle dalszej analizy stwierdzono kontynuację tej osady w późnym okresie lateńskim i okresie wpływów rzymskich. Ponadto zaobserwowano w warstwach obecność ceramiki wczesnośredniowiecznej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Badania winny być kontynuowane.

**Ner, gm. Wartkowie
woj. sieradzkie
St. nr 2 AZP 62-47/41**

Uniwersytet Łódzki Katedra
Archeologii

Badaniami kierował mgr Jacek Błaszczuk. Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury pomorskiej z wczesnego okresu lateńskiego.

Stanowisko położone jest na niewielkim wzniesieniu w dolinie Neru ok. 700 m na wschód od zabudowań wsi Ner. Stanowisko zostało odkryte podczas badań powierzchniowych prowadzonych w ramach AZP. Ponieważ obszar, na którym się znajduje przewidziany jest do zalesienia w roku bieżącym przeprowadzono kilkunastu badani sondażowe, których celem było rozpoznanie chronologii oraz stopnia zniszczenia stanowiska

Przebadano obszar o pow. 150 m². Odkryto 3 groby.

Grób nr 1 kłoszowy z obwarowaniem kamiennym. Znajdował się w nim całkowicie zniszczony kłosz umieszczony na płaskim kamieniu, obok kłosza znaleziono misę.

Grób nr 2 popielnicowy bez obwarowania kamiennego. Zawierał popielnicę wykonaną z czernionej gliny o bardzo wydętym i spłaszczonym brzuścu z całkowicie zniszczoną szyją. Obok popielnicy znajdowała się misa, pod którą znaleziono małą ilość przepalonych kości.

Grób nr 3 jamowy bez obwarowania kamiennego. Jama w której złożone były czyste, przepalone kości miała kształt owalny w przekroju soczewkowaty. W jamie oprócz kości znaleziono misę która była ustawiona na fragmencie brzuśca dość dużego naczynia.

Pochówki te można zaliczyć do kultury pomorskiej i wstępnie datować na wczesny okres lateński.

Badania będą kontynuowane.

Oblin, gm. Maciejowice woj. siedleckie St. 5 AZP 68-71

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadziła dr K. Czarnańska przy współudziale mgr. Z. Nowakowskiego. Piąty sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i wczesnego okresu wpływów rzymskich.

Przebadano 637 m² odkrywając 35 grobów, w tym 17 popielnicowych i 18 jamowych. Uchwycono dalszą część wschodniego i zachodniego skraju cmentarzyska i zbliżono się, prawdopodobnie, do skraju południowego. Groby datowane są na fazy A₂, A₃ i B₁. Duża, stosunkowo, liczba grobów datowanych na B₁ wypełnia lukę chronologiczną obserwowaną w poprzednich sezonach, kiedy wśród znalezisk dominowały materiały datowane na A₂, A₃ i B₂.

Z grobów z okresu przedrzymskiego pochodzą zapinki wyłącznie odmiany M. Znalezione je w grobach 146, 154, 156, 157. Z fazy B₁ pochodzą zapinki A 67 i 68 (z grobów 136, 142, 153, 167 i 169). Do ciekawszych znalezisk należą dwie zapinki A 236, jedna znaleziona w grobie 143, druga luźno. Z fazy B₁ pochodzi również sprzączka omegowata, którą znaleziono luźno. Broni reprezentuje 1 miecz jednosieczny z grobu 158 datowany na fazę B₁, jedno umbo żel. typ 9 wg Bohnsacka datowane na fazę A₃ z grobu 156 oraz 13 grotów, w tym dwa o liściu wycinanym, z grobów 135 i 163. Z grobu 163 pochodzi również ostroga żel. typ 1 wg Jahna, datowana na fazę A₂.

Luźno w czystym, plasku na skraju cmentarzyska, znaleziono fragmenty jednego naczynia kultury lużyckiej datowanego na IV-V okres epoki brązu.

Materiały z badań złożono w PMA.

Okolowice, gm. Pabianice woj. łódzkie St. 1 patrz epoka brązu

Oslonki, woj. wrocławskie St. 1 patrz neolit

Pikulie, gm. Janów Lubelski woj. tarnobrzeszkie St. 2 AZP 89-79

Biurowo Badań i Dokumentacji Zabytków w Tarnobrzegu

Badania prowadził mgr Krzysztof Garbacz. Finansował WKZ w Tarnobrzegu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej.

Stanowisko zostało odkryte w Lasach Janowskich w lipcu 1990 r., w sposób przypadkowy, przez poszukiwaczy militariów.

Przy pomocy wykrywacza metali wydobyto z ziemi żelazne przedmioty (elementy uzbrojenia, narzędzia) jak miecz z pochwą, fragmenty umbra, 17 nitów, 9 grotów oszczepów i włóczni, ostrogę, tok, 7 noży, a także brązowy fragment pochwy miecza.

We wrześniu 1990 r. BBiDZ w Tarnobrzegu przeprowadziło jednodniowe badania ratownicze. Wykop założono w miejscu odkrycia miecza. Odkryto drobne resztki przedmiotów żelaznych. Jama grobu nie zachowała się. Brak było kości oraz jakiegokolwiek ceramiki. Zlokalizowano miejsca odkrycia części spośród zabytków i wykonano szkic w terenie.

W najbliższych latach planuje się przeprowadzenie ratowniczych badań wykopaliskowych. Spośród pozyskanych zabytków na szczególną uwagę zasługują żelazny miecz z pochwą oraz brązowy fragment pochwy. Miecz, zaliczany do typu IV J. Kostrzewskiego posiadał pochwę wzmacnioną bocznymi rylnienkowatymi okuciami i zdobioną prostymi oraz profilowanymi listewkami poprzecznymi. Miecz ten może być datowany na środkową fazę młodszego okresu przedrzymskiego. Zdobiony ornamentem odciskanym i 2 profilowanymi nakładkami brązowy fragment pochwy miecza z pewnością należy zaliczyć do importów z terenów Noricum i Pannonii. Egzemplarz ten datowany jest na późną fazę młodszego okresu przedrzymskiego.

Cmentarzysko w Pikulach wstępnie datowane jest na okres: od środkowej fazy młodszego okresu przedrzymskiego do fazy B₂ okresu wpływów rzymskich.

Pruszcz Gdański, woj. gdańskie St. 7 AZP 14-44/11

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadzili mgr mgr Małgorzata Tuszyńska i Mirosław Pietrzak przy współpracy dr. Franciszka Rożnowskiego z WSP w Słupsku. Finansował WKZ w Gdańsku, Urząd Miasta w Pruszczu Gdańskim i Software